

ใบรับรองปัญหาพิเศษ
ภาควิชาวิทยาศาสตร์การประมง

ผลของการให้ปลาสดเป็นอาหารเสริมต่อการเจริญเติบโตของกุ้งก้ามกราม
(*Macrobranchium rosenbergii*)

Effect of fish meat supplement on growth of Giant freshwater prawn
(*Macrobranchium rosenbergii*)

นายณัฐพงษ์ วงศ์เจริญ

อาจารย์ที่ปรึกษา

ได้พิจารณาแล้ว

อาจารย์

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

(รองศาสตราจารย์ สักดิ์ชัย ชูชาติ)

หัวหน้าภาควิชาวิทยาศาสตร์การประมง

วันที่ 17 เดือน 6 พ.ศ. 56

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทคัดย่อปัญหาพิเศษ

เรื่อง

ผลของการให้ปลาสดเป็นอาหารเสริมต่อการเจริญเติบโตของกุ้งก้ามกราม
(*Macrobrachium rosenbergii*)

Effect of fish meat supplement on growth of Giant freshwater prawn
(*Macrobrachium rosenbergii*)

การศึกษาผลของเสริมปลาสดต่อการเจริญเติบโตของกุ้งก้ามกราม(*Macrobrachium rosenbergii*) กระทำเป็นระยะเวลา 70 วัน โดยแบ่งการทดลองออกเป็น 4 กลุ่มการทดลอง คือ ชุดการทดลองที่ 1 (กลุ่มควบคุม) ให้อาหารเม็ดตลอดการทดลอง ชุดการทดลองที่ 2 ให้อาหารเม็ดและให้ปลาสด 4 กรัมต่อครั้ง และชุดการทดลองที่ 4 แยก ผลปรากฏ และ 14.40±1.6 เป็นชุดการทดลอง (p>0.05) กับชุดการทดลองที่ 1 (p<0.05) อาหารเม็ดและชุดการทดลองที่ 4 ให้ปลาสด 6 วัน เท่ากับ 67, 57 ดังนั้นในการศึกษาชุดการทดลองที่มีแนวโน้มการเจริญเติบโตสูงที่สุด

ต่อครั้ง และชุด
จะเลี้ยงแบบขัง
4, 16.38±1.84
ๆ 4 วันต่อครั้ง
าต์ญทางสถิติ
แตกต่างอย่างมี
การทดลองที่ให้
รวมในชุดการ
รบบ รองลงมา
หารเม็ดและให้
มีจำนวนคราบ
ารเจริญเติบโต
กุ้งก้ามกรามที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนิยม

ในการทำปัญหาพิเศษครั้งนี้ ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมชาย หวังวิบูลย์กิจ ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาในการทำปัญหาพิเศษ ที่คอยให้ความช่วยเหลือทั้งในด้านคำแนะนำทางวิชาการ การจัดหาอุปกรณ์ และคอยตักเตือนในสิ่งที่ผิดผลาดต่างๆ ทำให้การปัญหาพิเศษครั้งนี้ ผ่านไปได้ด้วยดีตลอดการทดลอง นอกจากนี้ ขอขอบพระคุณ คณะอาจารย์ภาควิชาวิทยาศาสตร์ การประมงทุกท่าน ที่ให้ความรู้และดูแลเอาใจใส่มาตลอด โดยความรู้ที่ได้มา บางส่วนถูกนำมาใช้เป็นแนวทางในการศึกษาปัญหาพิเศษครั้งนี้ด้วย

ขอขอบพระคุณ คุณบรรจง และคุณนิตยา ที่เอื้อเฟื้ออภัยการทดลอง ทำให้ข้าพเจ้าได้มีสัตว์ทำปัญหาพิเศษ

ขอขอบคุณ พี่บุปผา (พี่ มอญ) และพี่ๆ ห้องแล็บทุกคน ที่คอยให้ความช่วยเหลือในด้านของอุปกรณ์และคำแนะนำดี ๆ ที่:

ขอขอบคุณ
ด้านต่างๆ จน
ประมาณ รุ่น 10
ขอขอบคุณ
กำลังใจกันเสมอ
สุดท้าย
สำเร็จไม่ได้ ถ้า

ขอบคุณสำหรับ
ความช่วยเหลือ
เยาศาสตร์การ
ยงข้าง และให้
หาพิเศษนี้ จะ

นายณัฐพงษ์ วงศ์เจริญ

เมษายน 2550

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
สารบัญ	I
สารบัญตาราง	II
สารบัญภาพ	III
คำนำ	1
การตรวจเอกสาร	2
อุปกรณ์และวิธีการ	8
ผลการทดลองและการอภิปราย	10
สรุปผลการทดลอง	21
เอกสารอ้างอิง	22

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงน้ำหนักเฉลี่ย (กรัม) ของกึ่งกำมกราม ที่เสริมพลาสติกในระยะเวลาที่แตกต่างกัน เป็นเวลา 70 วัน	10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า	
1	ลักษณะทั่วไปของกึ่งกำมกราม	2	
2	กราฟแสดงน้ำหนักเฉลี่ย (กรัม) เริ่มต้น ของกึ่งกำมกรามแต่ละชุด การทดลอง	11	
3	กราฟแสดงน้ำหนักเฉลี่ย (กรัม) ของกึ่งกำมกรามแต่ละชุดการ ทดลอง	12	
4		13	
5		14	
6		15	
7		16	
8		กราฟแสดงน้ำหนักเฉลี่ย (กรัม) ของกึ่งกำมกรามแต่ละชุดการ ทดลอง ในวันที่ 60 ของการทำการทดลอง	17
9		กราฟแสดงน้ำหนักเฉลี่ย (กรัม) ของกึ่งกำมกรามแต่ละชุดการ ทดลอง ในวันที่ 70 ของการทำการทดลอง (วันสุดท้าย)	18

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่		หน้า
10	กราฟแสดงน้ำหนักเฉลี่ย (กรัม) ของกุ้งก้ามกรามที่ให้อาหารเม็ดและปลาสดในระยะเวลาที่แตกต่างกัน ที่ทำการทดลองเป็นระยะเวลา 70 วัน	19
11	แสดงจำนวนคราบทั้งหมด (คราบ) ที่เก็บได้ในแต่ละชุดการทดลอง ตลอดระยะเวลาการทดลอง 70 วัน	20

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนำ

กุ่มก้ามกราม เป็นสัตว์น้ำจืดที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจชนิดหนึ่งของประเทศไทย เป็นที่ต้องการของตลาดทั้งในและนอกประเทศ เนื่องจากเนื้อมีรสชาติดี มีคุณค่าทางโภชนาการสูงและสามารถนำไปประกอบอาหารได้หลายอย่าง ในอดีตพบมากบริเวณปากแม่น้ำ หรือแหล่งน้ำจืดที่ติดต่อกับแหล่งน้ำกร่อย เช่น แม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำท่าจีน แม่น้ำบางปะกง เป็นต้น ในปัจจุบันกุ่มก้ามกรามในแหล่งน้ำธรรมชาติลดน้อยลงจึงทำให้เกิดการเพาะเลี้ยงเป็นกุ่มก้ามกรามขึ้น แต่การเพาะเลี้ยงจะเป็นแบบการเลี้ยงแบบพื้นบ้านทำให้ผลผลิตที่ได้มีปริมาณไม่แน่นอนและไม่มากพอ กุ่มมีคุณภาพไม่ดี นอกจากนี้กุ่มก้ามกรามยังมีเงื่อนไขจำเพาะในหลายประการที่ต่างจากกุ่มเศรษฐกิจตัวอื่นๆ ได้แก่ กุ่มกุลาดำและกุ่มขาวแวนนาไม ทั้งในเรื่องของระยะเวลาในการเลี้ยง และการเจริญเติบโตของกุ่มก้ามกรามที่ช้ากว่ากุ่มตัวอื่นๆ

ปัจจุบัน
พัฒนาทั้งในด้
ประกอบกับต
ขึ้น เป็นแรงจูง
ใช้ในการเพิ่ม
การเจริญเติบโต
การเส
การเปลี่ยนน้ำ
การศึกษาในเร
ดังนั้น
มีผลต่อกุ่มก้าม
กุ่มก้ามกราม

เนื่องจากมีการ
นที่เพิ่มมากขึ้น
ออกมาได้มาก
เขตเทคนิคหนึ่ง
กุ่มก้ามกรามมี
จัด ประกอบกับ
ด้วย แต่ยังไม่
นอาหารเสริมที่
รลอกคราบของ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาผลของการให้ปลาสดเป็นอาหารเสริมต่ออัตราการเจริญเติบโตของกุ่มก้ามกราม (*Macrobranchium rosenbergii*)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การตรวจเอกสาร

ลักษณะทั่วไป

กุ้งก้ามกรามมีชื่อเรียกหลายชื่อเช่นกุ้งนาง กุ้งหลวง กุ้งก้ามเกลี้ยง กุ้งแห กุ้งใหญ่ เป็นสัตว์ที่อยู่ใน phylum: Arthropoda Class: Crustacea Subclass: Malacostraca มีชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า *Macrobrachium rosenbergii* (de Man, 1879) มีชื่อสามัญเรียกว่า giant freshwater prawn

ลักษณะภายนอกโดยทั่วไปของกุ้งก้ามกราม มีลำตัวเป็นปล้อง ส่วนหัวและอกคลุมด้วยเปลือกชั้นเดียวกัน ส่วนของลำตัวมีลักษณะเป็นปล้องมี 6 ปล้อง กริมมีลักษณะโค้งขึ้นมีลักษณะหยักเป็นฟันเลื่อยโดยด้านบนมีจำนวนระหว่าง 13 - 16 ซี่ ด้านล่างมีจำนวนระหว่าง 10-14 ซี่ โคนกรีกกว้างและหนา

ขนาดของกุ้งก้ามกรามมีขนาด 2 คู่

ขนาดของกุ้งก้ามกรามมีขนาด 2 เส้น ขนาดของกุ้งก้ามกรามมีขนาด 2 เส้น

ขนาดของกุ้งก้ามกรามมีขนาด 2 เส้น ขนาดของกุ้งก้ามกรามมีขนาด 2 เส้น

ขนาดของกุ้งก้ามกรามมีขนาด 2 เส้น ขนาดของกุ้งก้ามกรามมีขนาด 2 เส้น

ขนาดของกุ้งก้ามกรามมีขนาด 2 เส้น ขนาดของกุ้งก้ามกรามมีขนาด 2 เส้น

ขนาดของกุ้งก้ามกรามมีขนาด 2 เส้น ขนาดของกุ้งก้ามกรามมีขนาด 2 เส้น

ขนาดของกุ้งก้ามกรามมีขนาด 2 เส้น ขนาดของกุ้งก้ามกรามมีขนาด 2 เส้น

ขนาดของกุ้งก้ามกรามมีขนาด 2 เส้น ขนาดของกุ้งก้ามกรามมีขนาด 2 เส้น

ขนาดของกุ้งก้ามกรามมีขนาด 2 เส้น ขนาดของกุ้งก้ามกรามมีขนาด 2 เส้น

ขนาดของกุ้งก้ามกรามมีขนาด 2 เส้น ขนาดของกุ้งก้ามกรามมีขนาด 2 เส้น

ขนาดของกุ้งก้ามกรามมีขนาด 2 คู่

ขนาดของกุ้งก้ามกรามมีขนาด 2 เส้น ขนาดของกุ้งก้ามกรามมีขนาด 2 เส้น

ขนาดของกุ้งก้ามกรามมีขนาด 2 เส้น ขนาดของกุ้งก้ามกรามมีขนาด 2 เส้น

ขนาดของกุ้งก้ามกรามมีขนาด 2 เส้น ขนาดของกุ้งก้ามกรามมีขนาด 2 เส้น

ขนาดของกุ้งก้ามกรามมีขนาด 2 เส้น ขนาดของกุ้งก้ามกรามมีขนาด 2 เส้น

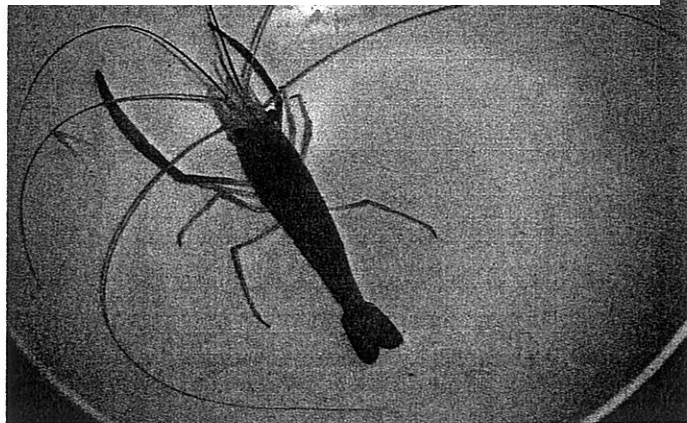
ขนาดของกุ้งก้ามกรามมีขนาด 2 เส้น ขนาดของกุ้งก้ามกรามมีขนาด 2 เส้น

ขนาดของกุ้งก้ามกรามมีขนาด 2 คู่ ส่วนแพน

ขนาดของกุ้งก้ามกรามมีขนาด 2 เส้น ขนาดของกุ้งก้ามกรามมีขนาด 2 เส้น

ขนาดของกุ้งก้ามกรามมีขนาด 2 เส้น ขนาดของกุ้งก้ามกรามมีขนาด 2 เส้น

ขนาดของกุ้งก้ามกรามมีขนาด 2 เส้น ขนาดของกุ้งก้ามกรามมีขนาด 2 เส้น

ภาพที่ 1 ลักษณะทั่วไปของกุ้งก้ามกราม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กึ่งก้ามกรามอาศัยในแหล่งน้ำจืด ซึ่งมีทางน้ำไหลติดต่อกับน้ำทะเล จึงสามารถดำรงชีพได้ทั้งในน้ำกร่อยและน้ำจืด เคยมีชุกชุมในแม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำท่าจีน แม่น้ำบางปะกง ทางภาคใต้พบที่แม่น้ำปัตตานี แม่น้ำตาปี โดยเฉพาะในทะเลสาบสงขลาและพัทลุง มีชุกชุมมากที่สุด ปัจจุบันกึ่งก้ามกรามในแหล่งน้ำธรรมชาติมีจำนวนลดลง เนื่องจากสาเหตุหลายประการ เช่น การทำการประมงมากเกินไป การทำการประมงผิดวิธี ปัญหาจากมลภาวะต่างๆ การเพิ่มขึ้นของประชากร ดังนั้นการเพาะเลี้ยงเพื่อชดเชยกึ่งจากธรรมชาติ ได้พัฒนาการเลี้ยงขึ้นมาตามลำดับทำให้การเลี้ยงกึ่งก้ามกรามเป็นอาชีพหนึ่งซึ่งทำรายได้ให้แก่ผู้ประกอบการ ซึ่งในรายงานปัญหาพิเศษเล่มนี้จะกล่าวถึงรูปแบบการเลี้ยง อาหาร และการพัฒนาในด้านการเลี้ยง ดังต่อไปนี้

การเลี้ยงกึ่งก้ามกราม

1. การเลี้ยงแบบดั้งเดิม (traditional aquaculture)

ในอดีต
ยังคงสภาพดี
น้ำ ทำให้เกษ
ธรรมชาติ นอก
ธรรมชาติ เมื่อ
เพาะเลี้ยงไม่เ
เพียงแต่นำแม่
ที่ได้มีปริมาณไ
นอกจาก
ของกึ่งอุมไข่ห
ลักษณะดังกล่าว

สภาพแวดล้อม
อยู่บริเวณแหล่ง
ที่จะจับได้ตาม
ใช้พันธุ์กึ่งตาม
จีน ปกติกว่าผู้
เนื่อง ส่วนใหญ่
ให้กึ่งก้ามกราม
5)
จะมีอัตราส่วน
ง เนื่องจากกึ่ง

2. การเลี้ยงกึ่ง

เดชา และ นงนุช (2546) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าผลของความหนาแน่นต่ออัตราการตาย อัตราการรอด และผลผลิตที่เพิ่มขึ้นของลูกกึ่งก้ามกราม ทำการศึกษาในบ่อซีเมนต์ความจุ 800 ลิตร โดยปล่อยลูกกึ่งก้ามกรามระยะ postlarvae ที่เพิ่งค้ำในอัตราที่หนาแน่นต่างกัน 3 ระดับ คือ 5, 10 และ 15 ตัวต่อลิตร เป็นระยะเวลา 30 วัน ให้ไรแดงเป็นอาหารในปริมาณที่เพียงพอแก่ความต้องการ วันละ 2 มื้อ ใช้เนื้อวุ้นซึ่งติดโครงเหล็กวางในแนวนอนกับพื้นบ่อ เพื่อเพิ่มพื้นที่หลบซ่อน ผลการทดลองพบว่า อัตราการรอดตายของลูกกึ่งก้ามกรามชุดที่อนุบาลด้วยอัตราความหนาแน่นสูงสุดมีอัตราการรอดต่ำกว่าชุดการทดลองอื่นๆ แต่มีผลผลิตเพิ่มสูงขึ้นสูงกว่าชุดการทดลองอื่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

($p < 0.05$) ส่วนน้ำหนักสุดท้ายเฉลี่ยและอัตราการเจริญเติบโตจำเพาะ ในชุดการทดลองที่อนุบาลด้วยความหนาแน่น 5 และ 15 ตัวต่อลิตร สูงกว่าการทดลองที่อนุบาลด้วยความหนาแน่น 10 ตัวต่อลิตร เมื่อพิจารณาถึงผลผลิตแล้ว การอนุบาลลูกกุ้งก้ามกรามในบ่อซีเมนต์ที่เหมาะสม ไม่ควรปล่อยที่ความหนาแน่นเกินกว่า 10 ตัวต่อลิตร

พรรณศรีและคณะ (2547) ได้ทำการศึกษาการเลี้ยงกุ้งก้ามกรามแบบพัฒนา โดยใช้อัตราการปล่อยต่างๆกัน ดำเนินการที่สถาบันวิจัยการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด ในเดือนกรกฎาคม 2546 จนถึงเดือนมกราคม 2547 จัดการระบบบ่อปลอดยาปฏิชีวนะ โดยให้อากาศบริเวณพื้นก้นบ่อในเวลากลางคืน มีที่หลบซ่อนเวลาพักลอกคราบเป็นอวนตาข่ายในแนวตั้งและใช้น้ำหมักชีวภาพที่มีจุลินทรีย์ปรับปรุงคุณภาพน้ำของน้ำในบ่อเลี้ยงให้เหมาะสม ทุกสัปดาห์ ละ 2 ลิตรต่อไร่ ทดลองอนุบาลลูกกุ้ง 60,000 ตัวต่อไร่ ในบ่อดินขนาด 1 ไร่ เป็นเวลา 2 เดือน นำลูกกุ้งที่ได้ไปเลี้ยงในบ่อดินขนาด 400 ตารางเมตร จำนวน 9 บ่อ ใช้อัตราการเลี้ยง 3 อัตราๆ ละ 3 ซ้ำ คือ 5, 10 และ 15 ตัวต่อตารางเมตร ะ:

ผลปร
มาตร ให้ผลผลิต
สูงสุดทั้งตัวผู้แ
และ 15 ตัวต่อ
120±0.03
นัยสำคัญทางส
การทดลองต่าง
กึ่ง 5 ตัวต่อตา
ตัวต่อตารางเม
ต่อตารางเมตร
ตารางเมตร มีข้อ
พบว่า อัตราการ

5 ตัวต่อตาราง
มีน้ำหนักเฉลี่ย
การเลี้ยง 10
กรัมต่อไร่ และ
แตกต่างกันมี
ซึ่งทั้งสองชุด
อัตราการเลี้ยง
ง 10 และ 15
เลี้ยงกึ่ง 5 ตัว
ละ 15 ตัวต่อ
จากการศึกษา

Marques et al. (1999) ได้ทำการทดลองการเลี้ยงกุ้งก้ามกรามในกระชัง ที่อยู่ภายในบ่อดิน โดยทำการศึกษาเป็นสองช่วงการทดลอง ช่วงแรกทำการศึกษาเป็นเวลา 20 วัน และช่วงที่สองเป็นเวลา 60 วัน แต่ช่วงจะมีความหนาแน่นแตกต่างกัน คือ ช่วงแรกศึกษาที่ความหนาแน่น 2, 4, 6, 8 และ 10 ตัวต่อลิตร ช่วงสองศึกษาที่ความหนาแน่น 100, 200, 300, 400, 600, และ 800 ตัวต่อลิตร ผลปรากฏว่า การศึกษาช่วงแรกพวกที่เลี้ยงในความหนาแน่นสูงจะมีอัตรารอด, น้ำหนักเฉลี่ยสุดท้าย และน้ำหนักเฉลี่ย มีค่าต่ำกว่าพวกที่เลี้ยงในความหนาแน่นต่ำ แต่มีแนวโน้มตรงกันข้ามกับมวลทางชีวภาพ การศึกษาในช่วงที่สองพวกที่เลี้ยงที่ความหนาแน่นต่ำ คือ 100 และ 200

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวต่อลิตร มีน้ำหนักเฉลี่ยสุดท้ายและน้ำหนักเฉลี่ยมากกว่าพวกที่เลี้ยงในความหนาแน่นสูงคือ 800 ตัวต่อลิตร ในด้านของอัตราการรอดไม่มีความแตกต่างกัน สรุปได้ว่าการเลี้ยงกึ่งก้ามกรามในกระชังเป็นทางเลือกหนึ่งในการเลี้ยงกึ่งก้ามกราม

นอกจากนี้ Menasveta and Pyatiratitvokul (1982) กล่าวว่า กึ่งก้ามกรามที่เลี้ยงในกระชังจะมีการเจริญเติบโตที่ต่ำกว่ากึ่งที่เลี้ยงในบ่อดิน แต่อัตราการรอดของกึ่งที่เลี้ยงในกระชังดีกว่า ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Ang et al. (1992) ที่ทำการศึกษารเลี้ยงกึ่งในกระชังที่ความหนาแน่น 10, 20 และ 50 ตัวต่อลิตร ผลปรากฏว่า กึ่งที่เลี้ยงที่เลี้ยงในความหนาแน่น 10 ตัวต่อลิตร มีการเจริญเติบโตดีกว่า การเลี้ยงกึ่งที่ความหนาแน่น 20 หรือ 50 ตัวต่อลิตร แต่ทั้งสามกลุ่มทดลองมีการเจริญเติบโตที่ต่ำกว่ากึ่งที่เลี้ยงในบ่อดิน แต่มีอัตราการรอดสูงกว่ากึ่งที่เลี้ยงในบ่อดิน

ในการทำปัญหาพิเศษครั้งนี้จึงทำการเลี้ยงกึ่งก้ามกรามในกระชัง เพื่อให้กึ่งก้ามกรามที่นำมาทดลองมีอัตราการรอดที่ดี และสามารถจะสังเกตพฤติกรรมของกึ่งเป็นรายตัวได้อีกด้วย

อาหารกึ่ง

1. อาหารลูกกึ่ง

Barro: ด้วยอาหารสำเร็จรูปที่มีความถี่ในการบริโภคของอาหารไม่มี II ถึง VI มีการ์ และอาหารสำเร็จรูป อาหารสำเร็จรูป กึ่งจะมีความสั ย่อยอาหารสำเร็จ สามารถที่จะให้

ระยะชุกเฉีย ที่ให้ต่างกัน โดยใช้ปรากฏว่า ขนาดงในระยะชุกเฉีย วกินอาหารที่เมียา อัตราการกินเป็นต้นไป ลูกและจะสามารถทดลอง พบว่าริจตั้งแต่ตอนที่

ลูกกึ่งอยู่ในระยะ ชุกเฉีย VII เป็นต้นไป โดยให้อาหารขนาดตั้งแต่ 250 μm จนถึง 1190 μm

นอกจากนี้ Pina et al. (2005) ได้ทำการศึกษารอนุบาลลูกกึ่งขาว (*Lotopenaeus vannamei*) ระยะโปรโตชุกเฉีย จนถึงระยะไมซิส ด้วยสาหร่ายแบบชนิดเดียวและด้วยสาหร่ายหลายชนิดร่วมกัน โดยส่วนมากในการอนุบาลลูกกึ่งส่วนมากจะใช้การให้สาหร่ายเพียงชนิดเดียวคือ ไดอะตอม (*Chaetoceros mueller*) แต่สาหร่ายชนิดดังกล่าวยังขาดการศึกษาเปรียบเทียบกับสาหร่ายชนิดอื่นๆ ในการทดลองนี้จึงทำการศึกษารผลของการให้ *Chaetoceros muelleri* เปรียบเทียบกับการให้ *Isochrysis* sp. และ *Tetraselmis suecica* โดยให้ทั้งแบบชนิดเดียวและ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับของวิตามินซีที่ $957 \mu\text{g AA g}^{-1}$ ในสูตรอาหารนี้ด้วย ผลคือ การเสริมด้วยวิตามินซี (ascorbic acid, AA) และ α -TA ไม่มีต่อกึ่งแม่พันธุ์ ทั้งในด้านของการลอกคราบ การเจริญเติบโต อัตราการตาย ความถี่ในการผสมพันธุ์ และความสมบูรณ์เพศ แต่อย่างไรก็ตามในการศึกษาข้างพบว่า วิตามินดังกล่าวมีผลดีต่อ ต่อม้ำย่อย (midgut gland) รังไข่ ไข่ และตัวอ่อนที่ฟักใหม่ กล่าวคือ ลูกกึ่งก้ามกรามที่มาจากแม่พันธุ์ที่เสริมด้วยวิตามินดังกล่าวจะมีความทนทานต่อสภาพน้ำที่มีความเข้มข้นของแอมโมเนียที่เพิ่มสูงขึ้น สรุปได้ว่า การเสริมด้วยวิตามินซีและวิตามินอีในกึ่งแม่พันธุ์ควรอยู่ในระดับ $60 \mu\text{g AA g}^{-1}$ และ $300 \mu\text{g } \alpha\text{-TA g}^{-1}$ จึงเป็นระดับที่เหมาะสม

ไพฑูรย์และพิชญ (2549) ได้ทำการทดลองเพื่อศึกษาการขุนกึ่งแซบวัยเป็นพ่อ-แม่พันธุ์ให้มีไข่แก่ในบ่อดินด้วยวิธีการเสริมด้วยวิตามินอีและอาหารสด โดยมีแผนการทดลองแบบสุ่มสมบูรณ์ (CRD) เพื่อศึกษาผลของอาหาร 3 ชนิดคือ ชุดการทดลองที่ 1 ให้อาหารเม็ดตลอดการทดลอง ชุดการทดลองที่ 2 ให้อาหารเม็ดเสริมด้วยวิตามินอี และชุดการทดลองที่ 3 ให้อาหารเม็ดเสริมปลาสด

อาหารเม็ดตอ
เปอร์เซ็นต์แม่
อาหารเม็ดเสริม
ชุดการทดลอง
วิตามินอี ให้
เปอร์เซ็นต์กึ่งไ
ส่วนในด้านขอ
พันธุ์ของกึ่งพ่อ

ชุดที่เลี้ยงด้วย
รเจริญเติบโต
ารทดลองที่ให้
เศผู้ของทั้งสาม
าอาหารเม็ดเสริม
องในด้านของ
สมของแม่พันธุ์
วยให้การเจริญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุปกรณ์และวิธีการ

อุปกรณ์และสารเคมี

1. กุ้งก้ามกรามตัวผู้น้ำหนักเฉลี่ย 10.65 ± 1.04 กรัม จำนวน 80 ตัว
2. ชุดตะกร้าพลาสติกสำหรับเลี้ยง (ตะกร้าพลาสติกขนาด 42×60 เซนติเมตร + ตาข่ายพลาสติกสำหรับกัน + ฝาปิดตะกร้า) จำนวน 28 ชุด
3. ถาดสำหรับใส่อาหาร เส้นผ่านศูนย์กลาง 16 เซนติเมตร จำนวน 80 ถาด
4. อุปกรณ์ให้อากาศ (สายลม+หัวทราย) จำนวน 16 ชุด
5. อาหารกุ้งชนิดเม็ดเบอร์ 3 ระดับโปรตีน 35 เปอร์เซ็นต์
6. ปลาสด (ปลาหูช้างเหลือง)
7. เครื่องชั่ง 2 ตำแหน่ง ยี่ห้อ Adventurer รุ่น ARC 120

วิธีการ

แผนการทดลอง

วางแผน
4, 6 วันต่อครั้ง

ชุดการ

ชุดการ

ชุดการ

ชุดการ

วิธีการการทดลอง

1. สัตว์

คัดเลือก

ฟาร์ม จำนวน :

เต็มจาก 7 ppt จนกระทั่งเหลือ 0 ppt เป็นเวลา 7 วัน โดยให้อาหารเม็ดวันละ 2 มื้อ (เช้า-เย็น)

2. ตะกร้าทดลอง

เตรียมตะกร้าพลาสติกขนาด 42×60 เซนติเมตร จำนวน 28 ใบ โดยวัดตาข่ายพลาสติกและตัดขนาดตามความกว้างและสูงของตะกร้า แล้วจึงใช้เชือกพลาสติกเย็บติดกับตะกร้าเพื่อแบ่งตะกร้าแต่ละใบเป็น 3 ช่อง ช่องละเท่าๆ กัน ตีหมายเลขแต่ละช่องตามลำดับในชุดการทดลอง

วัน ได้แก่ 0, 2,

ในเครือข่ายจริง

ภาพ (ลดความ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. บ่อทดลอง

ใช้บ่อซีเมนต์ขนาด 1.72 x 2.72 x 0.78 เมตร โดยฆ่าเชื้อด้วยด่างทับทิม (potassium permanganate; KMnO_4) นาน 24 ชั่วโมง นำตะกร้าทดลองที่เตรียมไว้ มาเรียงในบ่อ บ่อละ 7 ตะกร้า ใส่อาหารในช่องตะกร้าที่กั้นไว้ให้ครบ แล้วจึงเติมน้ำสูง 14 เซนติเมตร ใส่ชุดให้อากาศ บ่อละ 4 ชุด

4. การดำเนินการ

นำกุ้งที่พักไว้มาชั่งน้ำหนักเริ่มต้นแต่ละตัว แล้วจึงใส่ในช่องตะกร้า โดยใส่ช่องละ 1 ตัว ทำการทดลองตามแผนการทดลองที่วางไว้ ให้อาหารวันละ 2 ครั้ง (เช้า-เย็น) ให้อาหารคิดเป็น 6 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว โดยกลุ่มที่เสริมพลาสติกจะให้นมมือเย็น ทำการเปลี่ยนน้ำ 10 เปอร์เซ็นต์ ทุก 2 วัน

การบันทึกข้อ

1. ก
- จ
2. ก

การวิเคราะห์

1. น
- ไป
2. น

สถานที่ทำการ
ห้องปรี
คณะเทคโนโลยี

ทำการทดลอง

วัน

งข้อมูล โดยใช้

บบเทียบกัน

ระยะเวลาในการทดลอง

18 มกราคม 2550 – 28 มีนาคม 2550

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการทดลองและวิจารณ์

จากการศึกษาผลของการให้ปลาสดเป็นอาหารเสริมต่อการเจริญเติบโตของกุ้งก้ามกราม (*Macrobranchium rosenbergii*) โดยทำการเสริมปลาสดในระยะเวลาที่แตกต่างกัน คือ 0, 2, 4 และ 6 วันต่อครั้ง ผลปรากฏว่า

1. การเจริญเติบโตของกุ้งก้ามกรามที่ทดลอง

กุ้งก้ามกรามที่นำมาทดลอง เมื่อทำการทดลองจนครบ 70 วัน พบว่า ชุดการทดลองที่ให้อาหารเม็ดตลอดการทดลองมีน้ำหนักเฉลี่ยสุดท้ายเท่ากับ 13.18 ± 1.75 กรัม ชุดการทดลองที่ให้อาหารเม็ดตลอดและให้ปลาสด 2 วันต่อครั้ง โดยมีน้ำหนักเฉลี่ยสุดท้ายเท่ากับ 15.84 ± 1.74 กรัม ชุดการทดลองที่ให้อาหารเม็ดและให้ปลาสด 4 วันต่อครั้ง โดยมีน้ำหนักเฉลี่ยสุดท้ายเท่ากับ 16.38 ± 1.84 กรัม และชุดการทดลองที่ให้อาหารเม็ดและให้ปลาสด 6 วันต่อครั้ง โดยมีน้ำหนักเฉลี่ยสุดท้าย

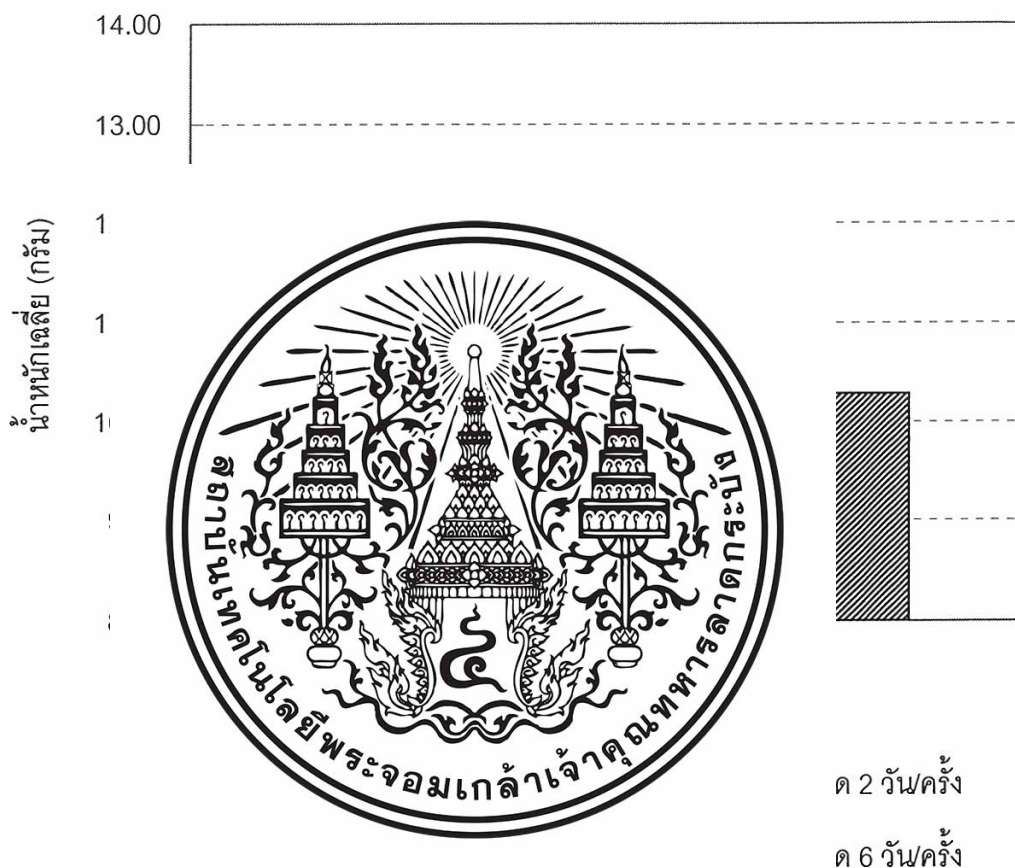
ตารางที่ 1 แสดง เป็น ระยะเวลา (วันที่)	ที่แตกต่างกัน			
	อาหารเม็ด+ปลาสด 6 วัน/ครั้ง			
0				10.27 ± 0.81^a
10				10.46 ± 0.86^b
20				10.95 ± 0.94^b
30				11.17 ± 1.59^b
40				12.22 ± 1.32^{ab}
50	12.36 ± 1.35^b	13.05 ± 1.35^{ab}	13.89 ± 1.78^a	12.99 ± 1.22^{ab}
60	12.85 ± 1.76^b	14.22 ± 1.82^a	15.21 ± 2.09^a	13.97 ± 1.66^a
70	13.18 ± 1.75^c	15.84 ± 1.74^a	16.38 ± 1.84^a	14.40 ± 1.65^b

อักษรที่เหมือนกันตามแนวนอนแสดงว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$)

อักษรที่ไม่เหมือนกันตามแนวนอนแสดงว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

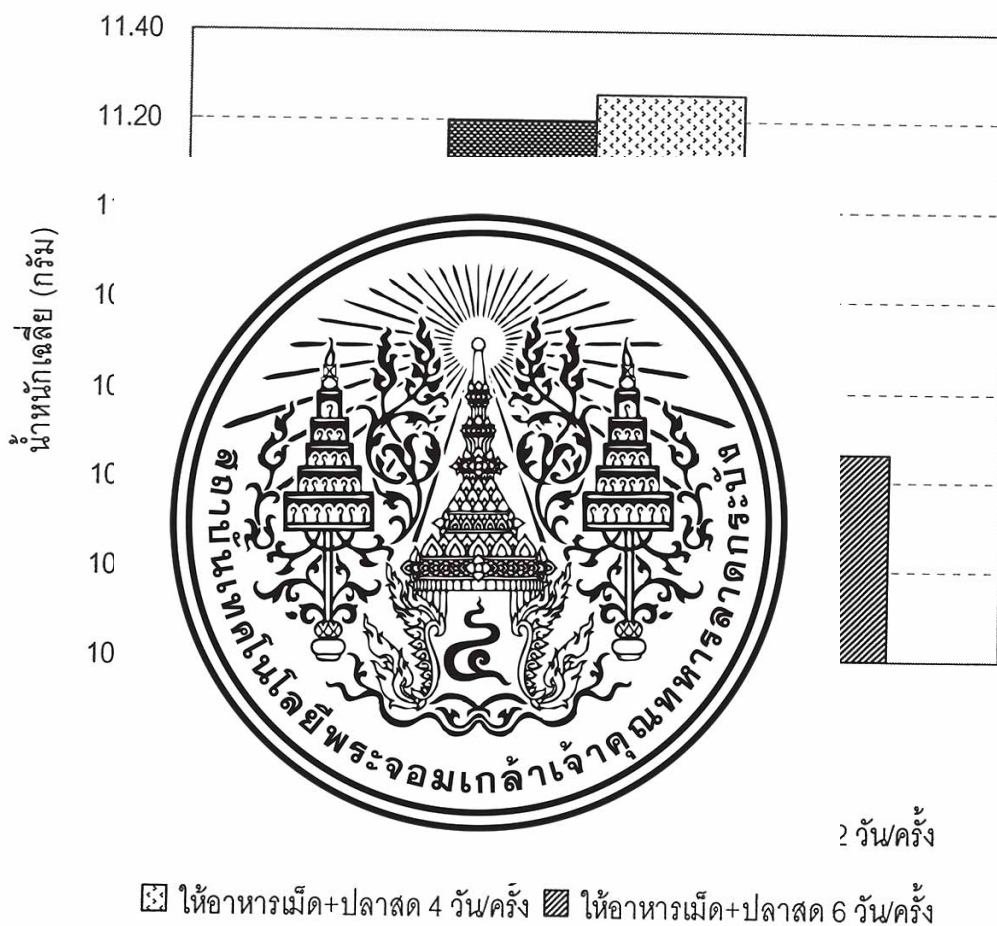
จากตารางข้างต้นจะเห็นได้ว่า ในวันเริ่มต้น (วันที่ 0) พบว่า ในชุดการทดลองที่ให้ อาหารเม็ดตลอดการทดลอง มีน้ำหนักเฉลี่ย 10.50 ± 1.06 กรัม ชุดการทดลองที่ให้อาหารเม็ด ตลอดและให้ปลาสด 2 วันต่อครั้ง มีน้ำหนักเฉลี่ยเท่ากับ 10.86 ± 1.09 กรัม ชุดการทดลองที่ให้ อาหารเม็ดตลอดและให้ปลาสด 4 วันต่อครั้ง มีน้ำหนักเฉลี่ยเท่ากับ 10.89 ± 1.11 กรัม และชุดการ ทดลองที่ให้อาหารเม็ดตลอดและให้ปลาสด 6 วันต่อครั้ง มีน้ำหนักเฉลี่ยเท่ากับ 10.27 ± 0.81 กรัม ซึ่งแต่ละกลุ่มการทดลองมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) (ตารางที่ 1) และ (ภาพที่ 2)

ภาพที่ 2 กราฟแสดงน้ำหนักเฉลี่ย (กรัม) เริ่มต้น ของกุ้งก้ามกรามแต่ละชุดการทดลอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

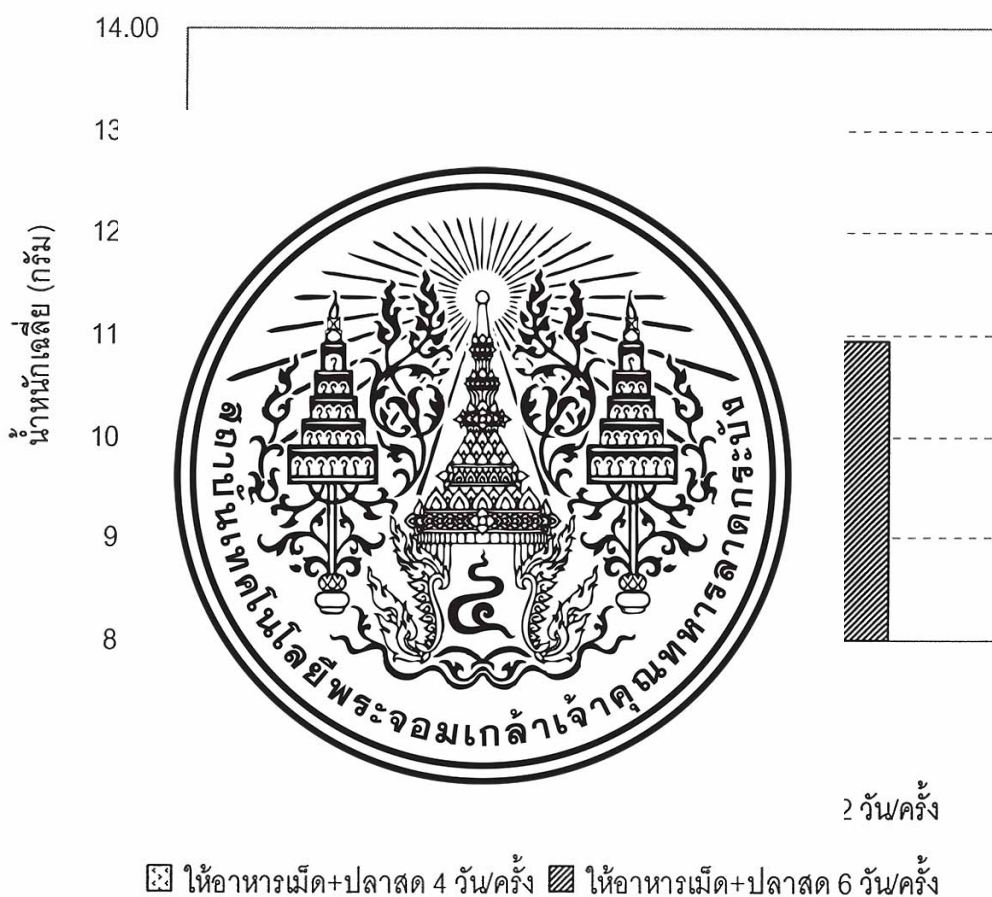
ในวันที่ 10 ของการทดลอง พบว่า ชุดการทดลองที่ให้อาหารเม็ดและให้ปลาสด 4 วันต่อครั้ง มีน้ำหนักเฉลี่ยมากที่สุดคือ 11.26 ± 1.15 กรัม ซึ่งแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) กับชุดการทดลองที่ให้อาหารเม็ดตลอดการทดลอง และชุดการทดลองที่ให้อาหารเม็ดและให้ปลาสด 2 วันต่อครั้ง โดยมีน้ำหนักเฉลี่ยเท่ากับ 11.02 ± 1.48 และ 11.20 ± 0.97 กรัม ตามลำดับ แต่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) กับชุดการทดลองที่ให้อาหารเม็ดและให้ปลาสด 6 วันต่อครั้ง โดยมีน้ำหนักเฉลี่ยเท่ากับ 10.46 ± 0.86 กรัม (ตารางที่ 1) และ (ภาพที่ 3)

ภาพที่ 3 กราฟแสดงน้ำหนักเฉลี่ย (กรัม) ของกึ่งก้ามกรามแต่ละชุดการทดลอง ในวันที่ 10 ของการทำกรทดลอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

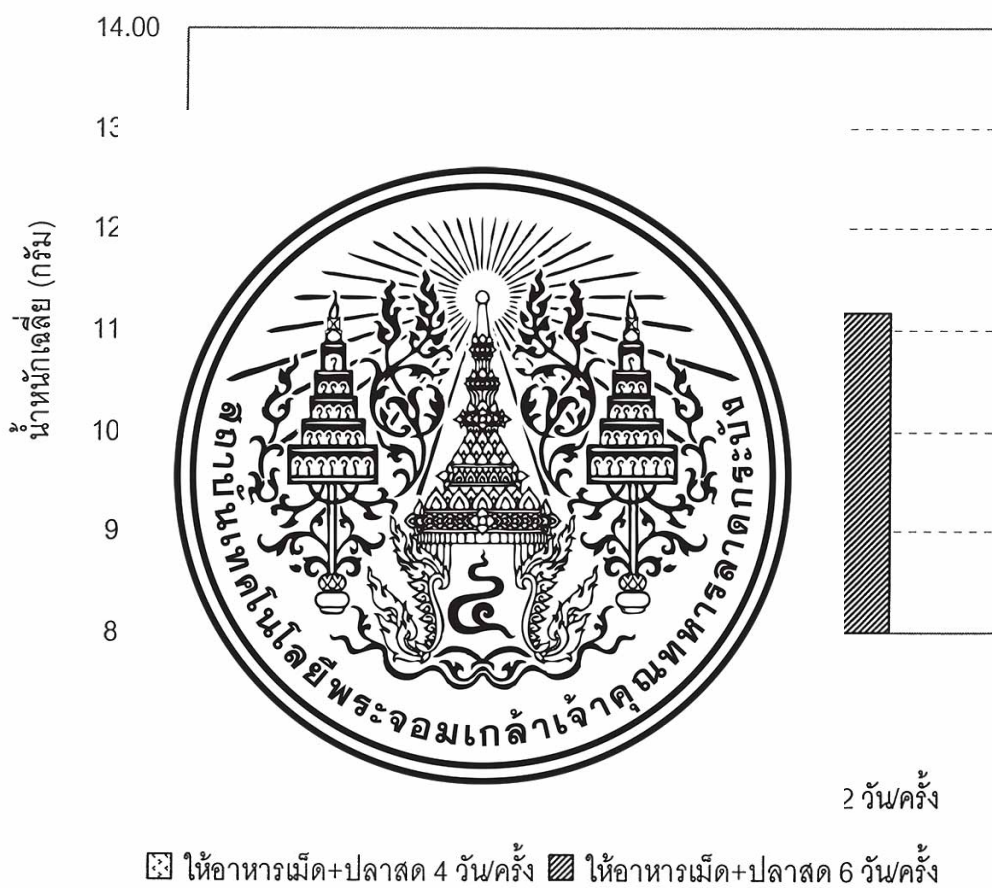
ในวันที่ 20 ของการทดลอง พบว่า น้ำหนักเฉลี่ยยังมีแนวโน้มเหมือนกับวันที่ 10 ของการทดลองคือ ชุดการทดลองที่ให้อาหารเม็ดและให้พลาสติก 4 วันต่อครั้ง มีน้ำหนักเฉลี่ยมากที่สุดคือ 11.93 ± 1.62 กรัม ซึ่งแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญ ($p > 0.05$) กับชุดการทดลองที่ให้อาหารเม็ดตลอดการทดลอง และชุดการทดลองที่ให้อาหารเม็ดและให้พลาสติก 2 วันต่อครั้ง โดยมีน้ำหนักเฉลี่ยเท่ากับ 11.25 ± 1.29 และ 11.44 ± 1.12 กรัม ตามลำดับ แต่ชุดการทดลองที่ให้อาหารเม็ดและให้พลาสติก 4 วันต่อครั้ง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) กับชุดการทดลองที่ให้อาหารเม็ดและให้พลาสติก 6 วันต่อครั้ง ซึ่งมีน้ำหนักเฉลี่ยเท่ากับ 10.95 ± 0.94 กรัม (ตารางที่ 1 และ (ภาพที่ 4))

ภาพที่ 4 กราฟแสดงน้ำหนักเฉลี่ย (กรัม) ของกึ่งก้ามกรามแต่ละชุดการทดลอง ในวันที่ 20 ของการทำการทดลอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

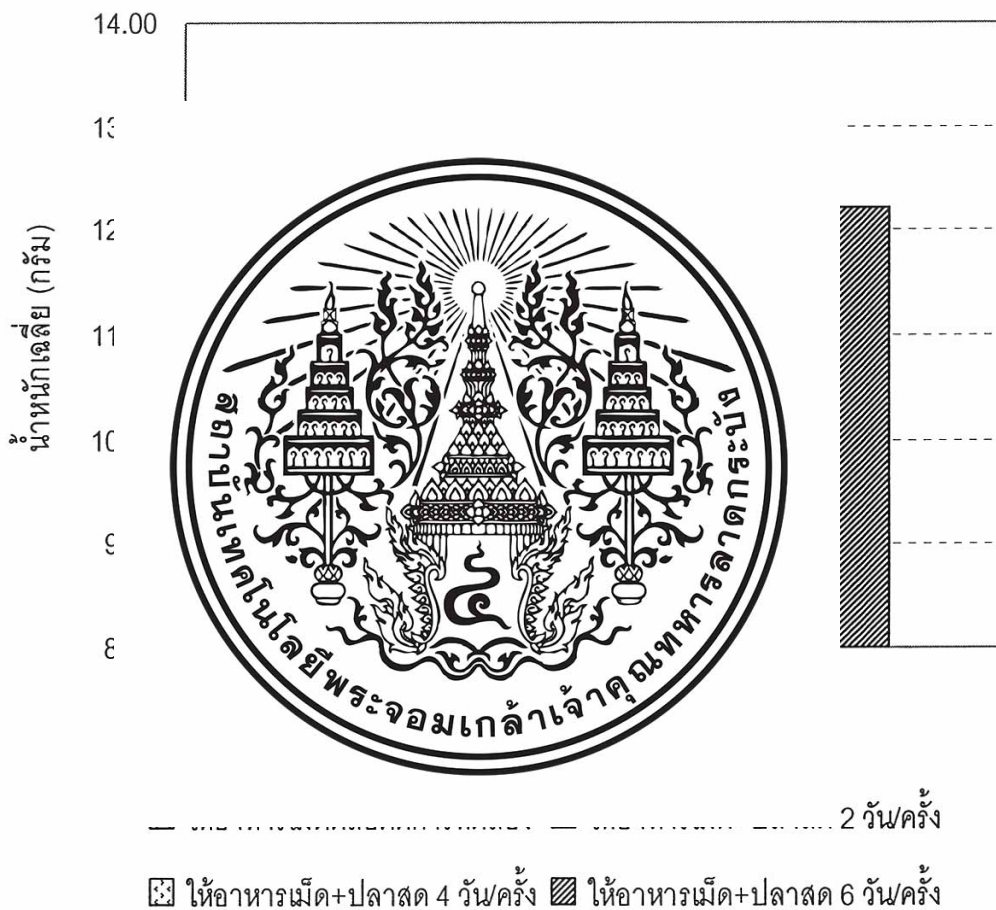
ในวันที่ 30 ของการทดลอง พบว่า ชุดการทดลองที่ให้อาหารเม็ดและให้ปลาสด 4 วันต่อครั้ง มีน้ำหนักเฉลี่ยมากที่สุดคือ 12.42 ± 1.35 กรัม ซึ่งแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) กับชุดการทดลองที่ให้อาหารเม็ดและให้ปลาสด 2 วันต่อครั้ง โดยมีน้ำหนักเฉลี่ยเท่ากับ 11.58 ± 1.23 กรัม แต่ชุดการทดลองที่ให้อาหารเม็ดและให้ปลาสด 4 วันต่อครั้ง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) กับชุดการทดลองที่ให้อาหารเม็ดตลอดการทดลอง และชุดการทดลองที่ให้อาหารเม็ดและให้ปลาสด 6 วันต่อครั้ง ซึ่งมีน้ำหนักเฉลี่ยเท่ากับ 11.34 ± 1.23 และ 11.17 ± 1.59 กรัม ตามลำดับ ซึ่งทั้งสองชุดการทดลองมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) (ตารางที่ 1) และ (ภาพที่ 5)

ภาพที่ 5 กราฟแสดงน้ำหนักเฉลี่ย (กรัม) ของกุ้งก้ามกรามแต่ละชุดการทดลอง ในวันที่ 30 ของการทำการทดลอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

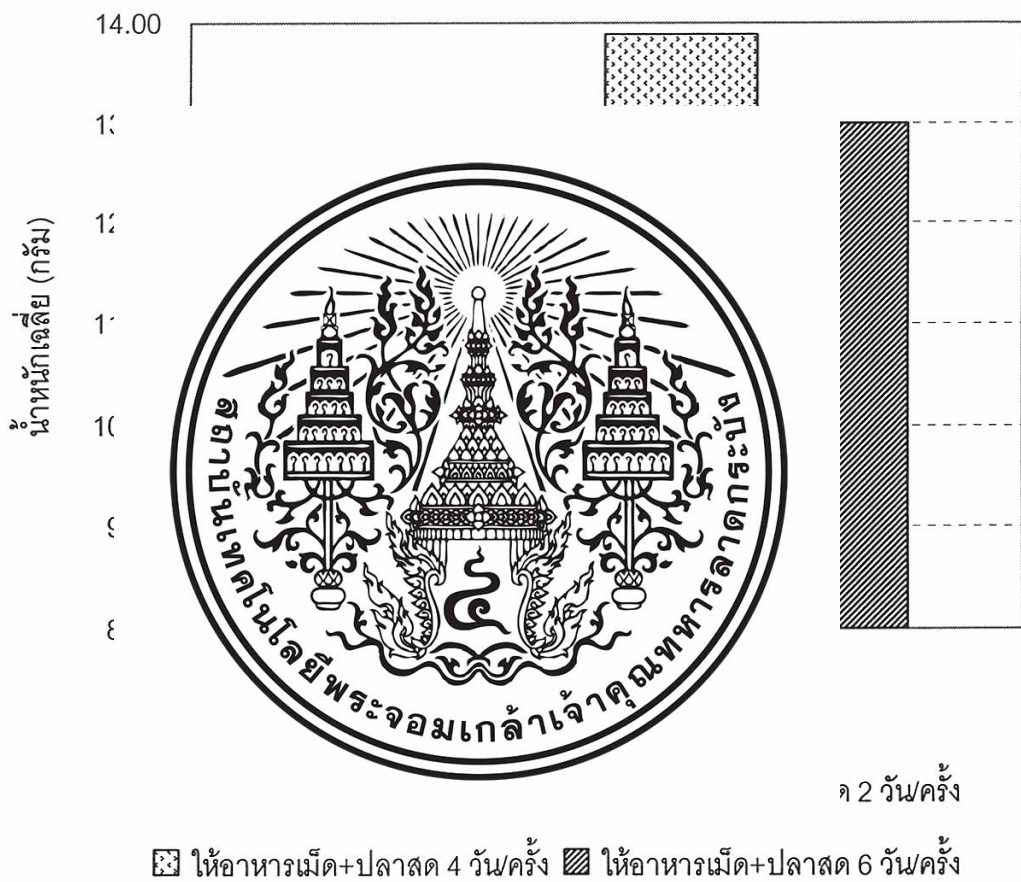
ในวันที่ 40 ของการทดลอง พบว่า ชุดการทดลองที่ให้อาหารเม็ดและให้ปลาสด 4 วันต่อครั้ง มีน้ำหนักเฉลี่ยมากที่สุดคือ 12.77 ± 1.60 กรัม ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) กับชุดการทดลองที่ให้อาหารเม็ดและให้ปลาสด 2 วันต่อครั้ง และชุดการทดลองที่ให้อาหารเม็ดและให้ปลาสด 6 วันต่อครั้ง โดยมีน้ำหนักเฉลี่ยเท่ากับ 12.08 ± 1.46 และ 12.22 ± 1.32 กรัม ตามลำดับ ซึ่งทั้งสองชุดการทดลองมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) แต่ชุดการทดลองที่ให้อาหารเม็ดและให้ปลาสด 4 วันต่อครั้ง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) กับชุดการทดลองที่ให้อาหารเม็ดตลอดการทดลอง ซึ่งมีน้ำหนักเฉลี่ยเท่ากับ 11.75 ± 1.25 กรัม (ตารางที่ 1) และ (ภาพที่ 6)

ภาพที่ 6 กราฟแสดงน้ำหนักเฉลี่ย (กรัม) ของกุ้งก้ามกรามแต่ละชุดการทดลอง ในวันที่ 40 ของการทำกรทดลอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

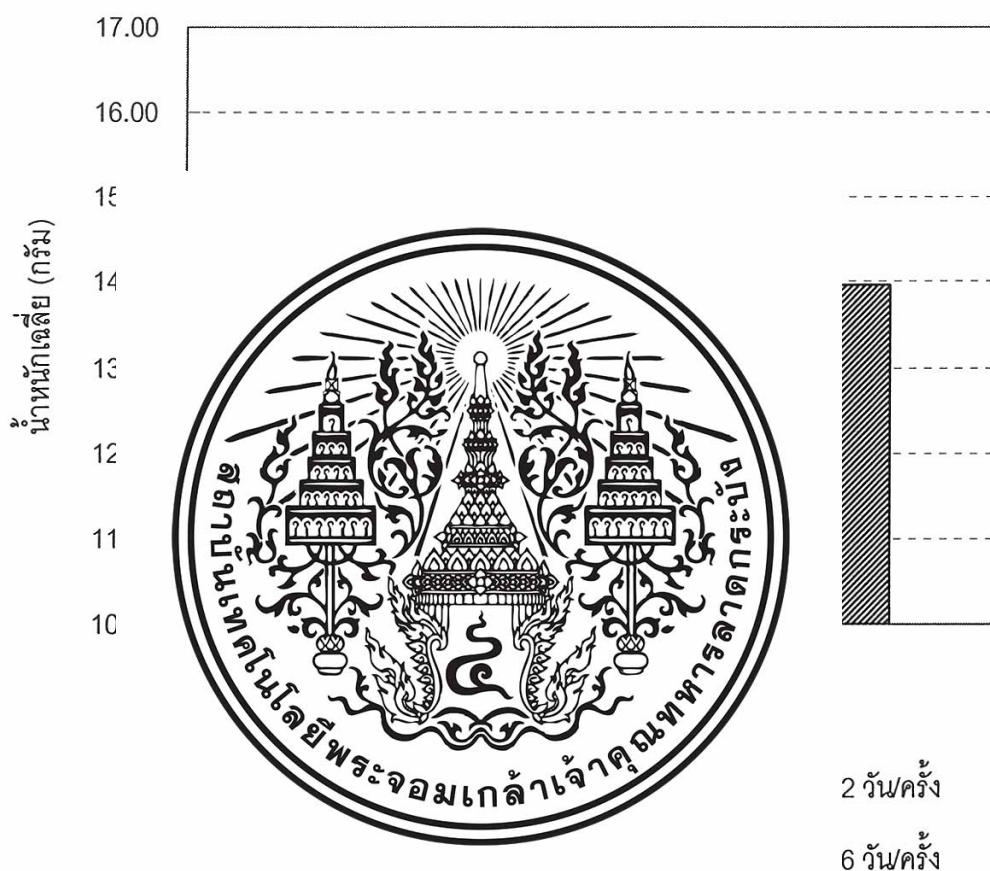
ในวันที่ 50 ของการทดลอง พบว่า ชุดการทดลองที่มีน้ำหนักเฉลี่ยมากที่สุดยังคงเป็นชุดการทดลองที่ให้อาหารเม็ดและให้พลาสติก 4 วันต่อครั้ง มีน้ำหนักเฉลี่ยเท่ากับ 13.89 ± 1.78 กรัม ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) กับชุดการทดลองที่ให้อาหารเม็ดและให้พลาสติก 2 วันต่อครั้ง และชุดการทดลองที่ให้อาหารเม็ดและให้พลาสติก 6 วันต่อครั้ง โดยมีน้ำหนักเฉลี่ยเท่ากับ 13.05 ± 1.35 และ 12.99 ± 1.22 กรัม ตามลำดับ ซึ่งทั้งสองชุดการทดลองมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) แต่ชุดการทดลองที่ให้อาหารเม็ดและให้พลาสติก 4 วันต่อครั้ง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) กับชุดการทดลองที่ให้อาหารเม็ดตลอดการทดลอง ซึ่งมีน้ำหนักเฉลี่ยเท่ากับ 12.36 ± 1.35 กรัม (ตารางที่ 1 และ ภาพที่ 7)

ภาพที่ 7 กราฟแสดงน้ำหนักเฉลี่ย (กรัม) ของกิ้งก่ามกรามแต่ละชุดการทดลอง ในวันที่ 50 ของการทำทดลอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในวันที่ 60 ของการทดลอง พบว่า แนวโน้มของน้ำหนักเฉลี่ยเหมือนกับวันที่ 50 ของการทดลองคือ ชุดการทดลองที่ให้อาหารเม็ดและให้ปลาสด 4 วันต่อครั้ง มีน้ำหนักเฉลี่ยมากที่สุดคือ 15.21 ± 2.09 กรัม ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) กับชุดการทดลองที่ให้อาหารเม็ดและให้ปลาสด 2 วันต่อครั้ง และชุดการทดลองที่ให้อาหารเม็ดและให้ปลาสด 6 วันต่อครั้ง โดยมีน้ำหนักเฉลี่ยเท่ากับ 14.22 ± 1.82 และ 13.97 ± 1.66 กรัม ตามลำดับ ซึ่งทั้งสามชุดการทดลองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) กับชุดการทดลองที่ให้อาหารเม็ดตลอดการทดลอง ซึ่งมีน้ำหนักเฉลี่ยเท่ากับ 12.85 ± 1.76 กรัม (ตารางที่ 1) และ (ภาพที่ 8)

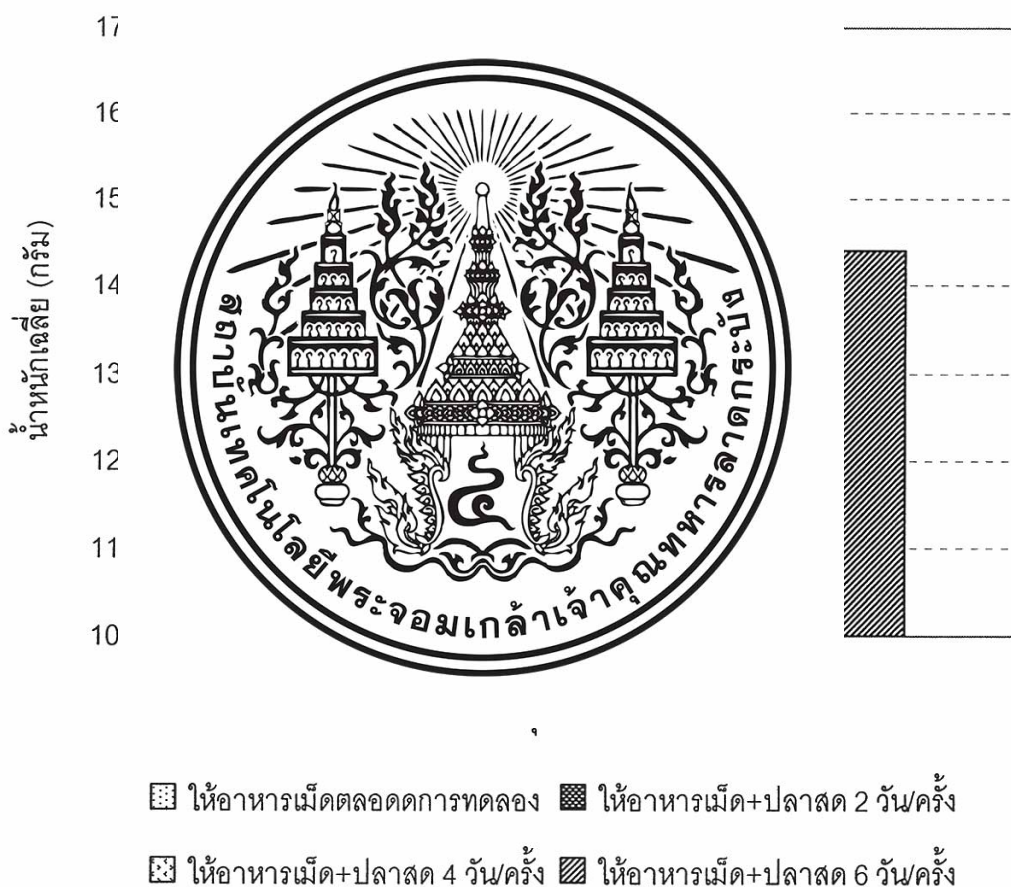

ภาพที่ 8 กราฟแสดงน้ำหนักเฉลี่ย (กรัม) ของกุ้งก้ามกรามแต่ละชุดการทดลอง ในวันที่ 60 ของการทำกรทดลอง

99354

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

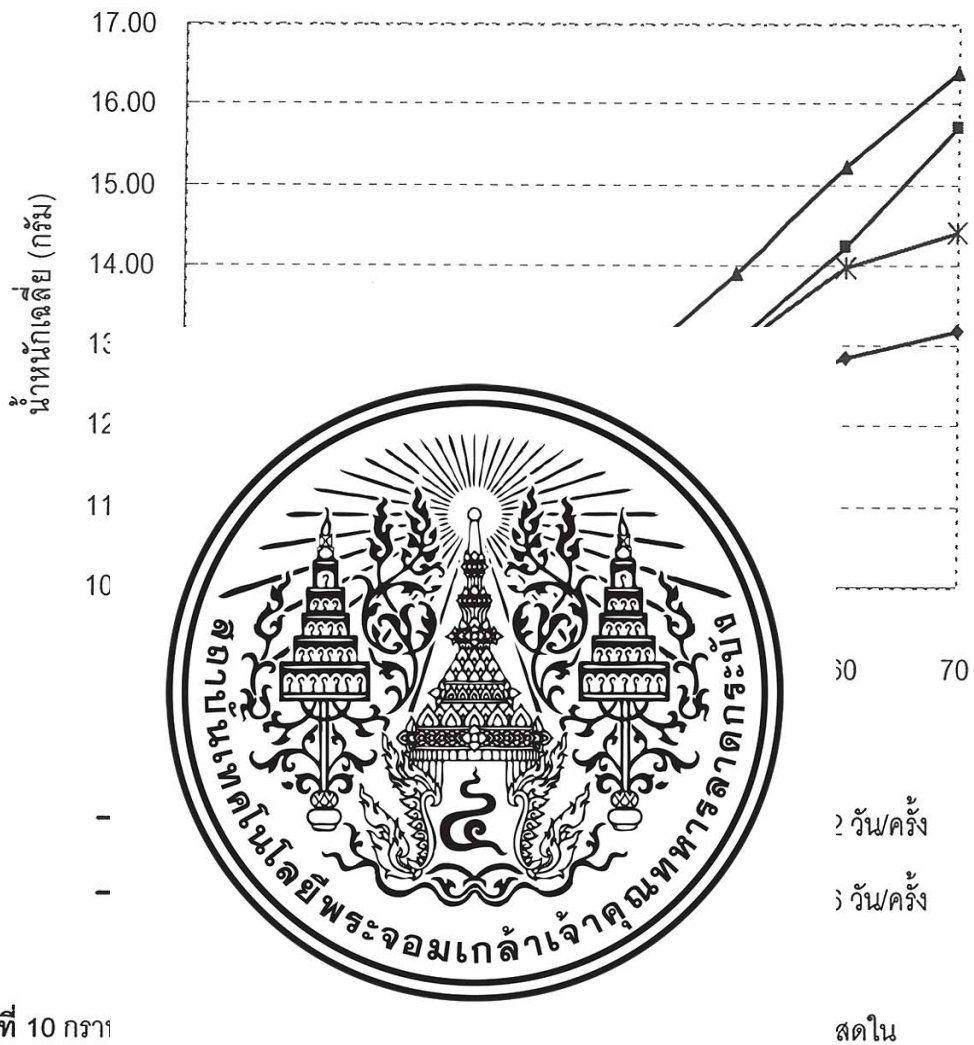
ในวันสุดท้ายของการทดลอง (วันที่ 70) พบว่า ชุดการทดลองที่ให้อาหารเม็ดและให้ปลาสด 4 วันต่อครั้ง ยังคงเป็นชุดการทดลองที่มีน้ำหนักเฉลี่ยมากที่สุด คือ 16.38 ± 1.84 กรัม ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) กับชุดการทดลองที่ให้อาหารเม็ดและให้ปลาสด 2 วันต่อครั้ง ที่มีน้ำหนักเฉลี่ยเท่ากับ 15.84 ± 1.74 กรัม ซึ่งทั้งสองชุดการทดลองมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) แต่ทั้งสองชุดการทดลองดังกล่าวมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) กับชุดการทดลองที่ให้อาหารเม็ดตลอดการทดลอง และชุดการทดลองที่ให้อาหารเม็ดและให้ปลาสด 6 วันต่อครั้ง ซึ่งมีน้ำหนักเฉลี่ยเท่ากับ 13.18 ± 1.75 และ 14.40 ± 1.65 กรัม ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่า ชุดการทดลองที่ให้อาหารเม็ดตลอดการทดลอง และชุดการทดลองที่ให้อาหารเม็ดและให้ปลาสด 6 วันต่อครั้ง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) (ตารางที่ 1) และ (ภาพที่ 9)

ภาพที่ 9 กราฟแสดงน้ำหนักเฉลี่ย (กรัม) ของกึ่งกำมกรวมแต่ละชุดการทดลอง ในวันที่ 70 ของการทำารทดลอง (วันสุดท้าย)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่า ชุดการทดลองที่ให้อาหารเม็ดและให้พลาสติก 4 วัน ต่อครั้ง จะมีน้ำหนักเฉลี่ยสูงที่สุดตลอดการทดลอง แสดงว่า การเสริมพลาสติกในอัตราดังกล่าวมีผล ต่อการเจริญโตของกิ้งก่ามกรมที่ทดลอง โดยทำให้กิ้งก่ามกรมที่ทดลองมีแนวโน้มการ เจริญเติบโตมากที่สุด (ภาพที่ 10)

ภาพที่ 10 กราฟ

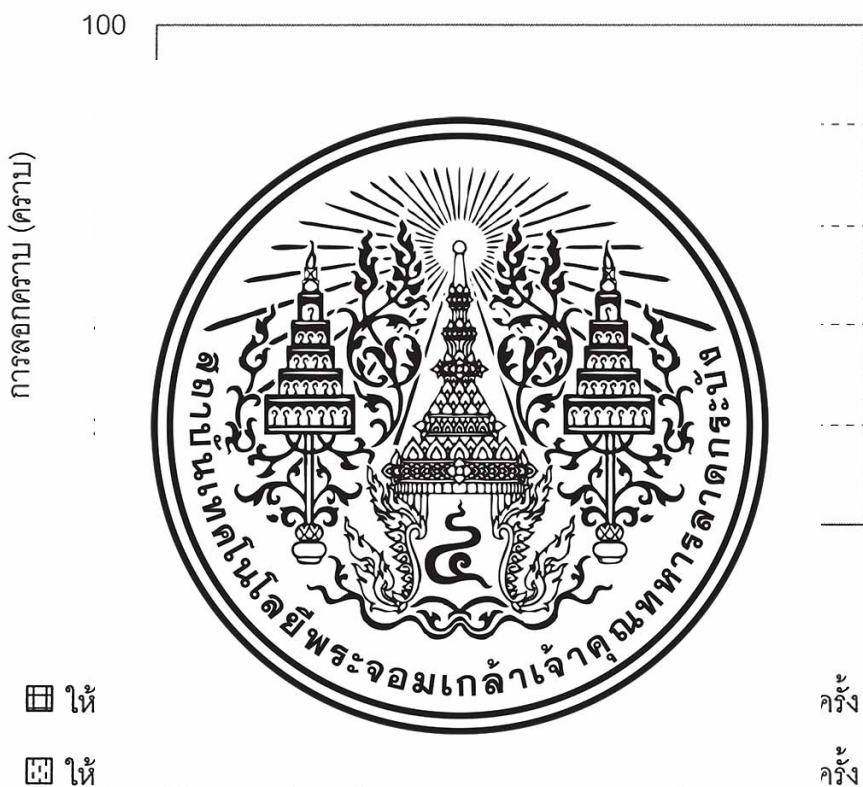
ระยะเวลาที่แตกต่างกัน ที่ทำการทดลองเป็นระยะเวลา 70 วัน

สดใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การลอกคราบของกุ้งก้ามกราม

นอกจากการศึกษาในเรื่องของน้ำหนักแล้ว ในการทดลองยังพบว่า การลอกคราบในชุดการทดลองต่างๆก็แตกต่างกันด้วย กล่าวคือ กุ้งก้ามกรามในชุดการทดลองที่ให้อาหารเม็ดและให้ปลาสด 4 วันต่อครั้ง มีจำนวนคราบสูงที่สุด คือ 78 ครั้ง รองลงมาคือ ชุดการทดลองที่ให้อาหารเม็ดและให้ปลาสด 2 วันต่อครั้ง ชุดการทดลองที่ให้อาหารเม็ดและให้ปลาสด 6 วันต่อครั้ง และ ชุดที่มีการให้อาหารเม็ดตลอดการทดลอง โดยมีจำนวนคราบ 67, 57 และ 36 คราบ ตามลำดับ (ภาพที่ 11) การลอกคราบดังกล่าวจะสัมพันธ์กับน้ำหนักของกุ้งก้ามกรามในเชิงบวก เนื่องจาก สัตว์จำพวกกุ้ง (crustacean) จะมีการเติบโตโดยการลอกคราบเพื่อการเจริญเติบโตที่เพิ่มมากขึ้น

ภาพที่ 11 แสดงจำนวนคราบทั้งหมด (คราบ) ที่เก็บได้ในแต่ละชุดการทดลอง ตลอดระยะเวลาการทดลอง 70 วัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปผลการทดลอง

จากผลการทดลองให้ปลาสดเป็นอาหารเสริมในระยะเวลาที่แตกต่างกัน คือ 0, 2, 4 และ 6 วันต่อครั้ง พบว่า ชุดการทดลองที่เสริมปลาสดทุกๆ 2 และ 4 วันต่อครั้ง มีการเจริญเติบโตมากที่สุด โดยมีน้ำหนักเฉลี่ย 15.84 ± 1.74 และ 16.38 ± 1.84 กรัม ตามลำดับ ซึ่งทั้งสองชุดการทดลองไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ($p > 0.05$) ส่วนชุดที่มีการเจริญเติบโตน้อยที่สุด คือ ชุดควบคุมที่ไม่มีการให้ปลาสดเลย โดยมีน้ำหนักเฉลี่ย 13.18 ± 1.75 กรัม ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า ปลาสดมีผลต่อการเจริญเติบโตของกุ้ง นอกจากนี้ในการศึกษาายังพบว่า กุ้งก้ามกรามในชุดการทดลองที่ให้อาหารเม็ดและให้ปลาสด 4 วันต่อครั้ง มีจำนวนคราบสูงที่สุด คือ 78 คราบ รองลงมาคือ ชุดการทดลองที่ให้อาหารเม็ดและให้ปลาสด 2 วันต่อครั้ง ชุดการทดลองที่ให้อาหารเม็ดและให้ปลาสด 6 วันต่อครั้ง และชุดการทดลองที่ให้อาหารเม็ดตลอดการทดลอง โดยมีจำนวนคราบเท่ากับ 67, 57 และ 36 คราบตามลำดับ ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า การศึกษาครั้งนี้ การให้ปลาสดร่วมกับอาหารเม็ด จะช่วยเพิ่มจำนวนคราบที่ทดลองมีแนวโน้มการเจริญเติบโต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารอ้างอิง

เดชา รอดระวัง และนางนุช สุวรรณเพ็ง. 2545. การอนุบาลลูกกุ้งก้ามกรามด้วยความหนาแน่นสูง
ในบ่อซีเมนต์. <http://www.fisheries.go.th/cf-chan>

ไม่มีปรากฏผู้แต่ง. 2545. การเลี้ยงกุ้งก้ามกราม. นิตยสารเพื่อนชาวกุ้ง ฉบับ มีนาคม 2545

พรพนศรี จริโมภาส, สุจิตรา สหัสนฤภัยพงษ์, วรรณภา ถวิลวรรณ และประภาส แก้วระโยชน์.
2547. การเลี้ยงกุ้งก้ามกรามแบบพัฒนาโดยใช้อัตราปล่อยต่างๆกัน. รายงานการ
สัมมนาวิชาการประมงประจำปี 2547. กรมประมง. น. 498 - 512.

ไพฑูรย์ อรรถยานนท์ และพิชญ์ นานันต์. 2459. การเลี้ยงกุ้งแชบ๊วยเป็นพ่อแม่พันธุ์ในบ่อดิน
โดยเสริมด้วยพลาสติกและวิตามินอี. รายงานการสัมมนาวิชาการด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
ชายฝั่ง

Ang, K.J., C.S

cages

127 p

Barros, H.P.

during

Cavalli, R.O.,

Effect

and la

131-14

Harpaz, S.

Macro

156 : 221-227 p.

Marques, H.L., J.V. Lombardi and M.V. Boock. 2000. Stocking densities for nursery
phase culture of the freshwater prawn *Macrobranchium rosenbergii* in cages.
Aquaculture 187 : 127-132 p.

rosenbergii in
s, Philippines.

n rosenbergii

rneher. 2003.

performance

aculture 227 :

ater prawns,

. Aquaculture

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Menasveta, P. and S. Piyatiratitvikul. 1982. Effect of difference culture system on growth survival and production of the giant freshwater prawn (*Macrobrachium rosenbergii*). p. 175-189. In M.B. New (ed.). Giant Prawn Farming. Elsevier. Amsterdam.

Pina, P., D. Voltolina, M. Nieves and M. Robles. 2006. Survival, development and growth of the Pacific white shrimp *Litopenaeus vannamei* protozoa larvae, fed with monoalgal and mixed diets. Aquaculture 253 : 523-530 p.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้